

PEONY

2

เขียน

Dong ul

แปล

RTSha

การอ่านคือรากฐานแห่งชีวิต

คำนำสำนักพิมพ์

เฟิร์สต์ไลต์จำเป็นต้องเข้าร่วมรายการเซอร์ไววัลรายการใหม่อย่าง ‘เดอะไรซิง’ เพราะ VMC ยื่นมือเข้ามาปลุกปั่นอย่างหนัก และที่นั่นพวกเขาก็ต้องพบเจอกับอีก 5 วง ที่ต่างก็โต้งดั่งและมีกระแสนิยมล้นหลามไม่แพ้กัน ที่สำคัญคือตันมีวง ‘คู่อริ’ ของเมมเบอร์เฟิร์สต์ไลต์อยู่ด้วย ทำให้พวกเขาต้องทำทุกวิถีทางเพื่อจะได้ไม่แพ้อย่างเด็ดขาด!

ในตอนนั้นจงแสวงจนถึงเสนอให้รายการตัดต่อ ‘แบบตรงข้าม’ กับไอดอลที่คุณเลือก นั่นหมายความว่าหากสำเร็จเขาก็จะกู้ชื่อเสียงของตัวเองกลับคืนมาได้ และ TYT ก็จะได้คนจดจำในภาพลักษณ์ช่องโทรทัศน์ที่ตัดต่อบิดเบือน แต่บริษัทยักษ์ใหญ่ที่คอยหนุน TYT จะปล่อยให้เรื่องนี้สำเร็จไปง่ายๆ หรือไม่พร้อมแล้วพลิกหน้ากระดาษถัดไปได้กันเลยล่ะ

PEONY

Trigger Warning

Hikikomori
การแยกตัวจากสังคม

Panic Disorder
อาการตื่นตกใจ

Mental Abuse
การทำร้ายจิตใจ

Cyber Bullying
การกลั่นแกล้งบนอินเทอร์เน็ต

บทที่ 11

หลังรับโทรศัพท์จากจองแฮวอนแล้ว ก่อนที่พัคจุงอุนจะไป
สตูดิโอของยางอีฮยอง เขาก็ถามเมมเบอร์ที่นอนแผ่อยู่บน
พื้นห้องเพราะซ้อมกันอย่างหนักหน่วง

“พาแฮวอนมาที่นี่จะดีเหรอ บอกให้เขาพักต่ออีกหน่อย
ดีไหม”

จากนั้นฮวังแซบยกที่ดูเหนื่อยที่สุดและนอนแผ่อยู่
ก็ตอบว่า

“ไม่ครับ ถ้าให้จองแฮวอนอยู่ที่นั่น เขาก็ต้องซ้อม
ด้วยตัวเอง แกรมจะโกรธด้วยที่ไม่ปลุกเขารับ”

“แฮวอนนะเหรอโกรธ ไม่เคยเห็นเลย”

เมื่อผู้จัดการพัสดุจูงอุณพุดจบ เมมเบอร์ทุกคนก็มองไปทางเขา สายตาทั้งหกคู่ที่แสดงความไม่พอใจอย่างเห็นได้ชัด จ้องมาทางเขาทีเดียวยแบบนั้นทำให้อึดอัดมาก

ชินจิอุณเอ่ยปาก

“ความรู้สึกของพี่คนนั้น...เขาเก็บมันเอาไว้เพราะว่าเขาเป็นพนักงานไงครับ”

“ใช่ครับ เขาปกปิดมันไว้ ขนาดตอนที่เมมเบอร์อัดเสียงกับตอนที่คนอื่นอัดเสียง ท่าทางของเขาก็ต่างกันมากเลย”

มินจิโฮพุดเสริม และฮันฮโยซอกก็พูดต่ออีก

“อ่า เขาเข้มงวดกับเมมเบอร์สุดๆ เลยครับ ตอนที่อัดเสียงล่าสุดก็ด้วย...”

“ผมก็เหมือนกัน! ไม่มีครั้งไหนที่ผมจะรู้สึกขอบคุณเรื่องที่เราตั้งกฎค่าปรับกันไว้มากเท่าตอนนี้เลยครับ ตอนที่อัดเสียงถ้าไม่มีเรื่องค่าปรับคำคออยู่ พี่เขาคงด่าผมและไปแล้ว”

“แฮวอนไม่ได้เป็นคนใจดี...”

“เขาเป็นคนใจดีครับ แต่การใจดีกับเป็นคนแรงๆ มันคนละเรื่องกัน”

ในมุมมองของพนักงานฝ่ายบริหารถือว่าแปลกใจหน่อยๆ ที่ชินจิอุโนซึ่งดูเหมือนจะแรงและก้าวร้าวที่สุดในบรรดาเมมเบอร์ กลับพูดอะไรทำนองนั้น

อย่างไรก็ตาม คนที่มีอาการหายใจเร็วผิดปกติเมื่อครู กลับบอกว่าจะมาฝึกซ้อมในทันที โดยปกติแล้วบริษัทมักจะ เป็นฝ่ายบังคับให้มาซ้อม แต่นี่กลับตรงกันข้าม แม้แต่เมมเบอร์ วงเฟิร์สไลต์และยางอิชยเองก็ไม่ได้ห้ามเรื่องที่จองแสวอน จะกลับมาซ้อม แทนที่จะกังวลเรื่องสุขภาพหรือสภาพจิตใจ ของเขา กลับกังวลว่าถ้าไม่รีบพาจองแสวอนมาซ้อม เขาจะโกรธเอา และพอได้เห็นว่าคุณคนก็คิดเหมือนกัน ภาพจำของจองแสวอน ในสายตาของบรรดาผู้ที่เคยเข้าร่วมรายการไอดอลที่คุณเลือก ก็ยิ่งชัดเจนขึ้น

หลังจากนั้นไม่นาน เมื่อไปถึงสตูดิโอก็เห็นจองแสวอน ยืนรออยู่ที่บันได

“โอ้ พี่”

“ตอนเช้าฉันจะพาแพทย์ที่ปรึกษามานะ”

เมื่อได้ยินเช่นนั้น จองแสวอนก็พูดราวกับกำลังบ่น

“อ่า จริงเหรอ ทำงานกับบริษัทมันเท็งไม่ได้แล้วลี ขนาดกลางค้ำกลางคิ่นยังติดต่องานอยู่เลย”

“ถ้าไม่จำเป็นจริงๆ ฉันก็ไม่ทำแบบนั้นหรอก เมื่อกับริษัทวุ่นวายมาก รู้ไหมว่าทุกคนตกใจกันแค่ไหน”

“ไม่ลี คือผม...ไม่ได้อ่านคอมเมนต์หรือเช็กกระแสตอบรับมานานแล้ว แต่วันนี้จู่ๆ ก็อยากรู้ความคิดเห็นเกี่ยวกับไฮไลต์เมดเลย์ เพราะผมมีส่วนร่วมของมันเยอะเลยนี่”

นั่นอาจจะเป็นความจริง แต่ปกติแล้วจองแฮวอนเป็นคนเจ้าเล่ห์พอตัว ทั้งยังเก่งในการหาข้อแก้ตัวและเอาตัวรอด จึงไม่สามารถรู้ได้เลยว่าเขาอ่านคอมเมนต์ของไฮไลต์เมดเลย์จริงๆ หรือเปล่า

จองแฮวอนเดินนำหน้าไปที่รถแล้วเร่งให้พัคจุงอุนรีบตามมาด้วยใบหน้าเรียบเฉยจนไม่อยากจะเชื่อเลยว่า เขาคือคนเดียวกับที่เพิ่งล้มฟุบอยู่ที่โถงทางเดินเมื่อครู่นี้

ผมใจร้อนเพราะต้องรีบตามไปซ้อม หลังลงจากรถก็แทบจะวิ่งมาที่ห้องซ้อมทันที แต่เมมเบอร์ทุกคนกลับกำลังนอนอยู่

“ทำไมพวกนายถึงพักกันแล้วล่ะ”

ผมถามด้วยความสับสน ฮวังแซบยกตอบว่า
“พักอะไรละ! ซ้อมมาตลอดจนถึงเมื่อคืนนี้เลย ไม่เห็นหรว
ว่ามินจีโฮก็นอนแผ่อยู่เนี่ย”

เมื่อได้ยินคำพูดเหล่านั้น มินจีโฮที่ปกติจะมีพลังงาน
ล้นเหลือมากที่สุดตอนซ้อมก็ลุกขึ้นจากท่านอนทันที
“ไม่ ผมลุกแล้ว!”

เมื่อคำพูดที่เต็มไปด้วยอารมณ์ของมินจีโฮระเบิดออกมา
เสียงโอดครวญก็ดังขึ้นจากรอบด้าน

“อ่า มินจีโฮ นอนต่อเลย...”

“ขอร้อง พักบ้างเถอะ!”

ท่าเต้นที่ดูเหมือนจะง่าย แต่กลับยากอย่างไม่น่าเชื่อ
นอกจากนี้เป้าหมายของท่าเต้นสำหรับเพลง *Get Set Ready*
คือการปล่อยพลังทั้งหมดออกมาในสัปดาห์แรกของการคัมแบ็ก
ดังนั้นท่าเต้นส่วนใหญ่จึงต้องกระโดดเยอะมากจนรู้สึกเหมือนว่า
เรากำลังลอยอยู่กลางอากาศ

ในเมื่อกำลังซ้อมกันอยู่แล้วก็เลยวางแผนที่จะถ่ายวิดีโอ
การเต้นตอนรุ่งสาง แต่ท่าเต้นนั้นใช้พลังเยอะมาก ถึงทุกคน

จะพอไหวเพราะอยู่ในช่วงวัยที่แข็งแรงที่สุด แต่เป็นไปไม่ได้เลย
ที่จะรักษาสีหน้าไว้ได้

ผมมองเมมเบอร์ที่นั่งอยู่ด้วยใบหน้าที่ว่างเปล่า

ยังงี้ก็เถอะ ดูเหมือนว่าผมต้องทำให้บรรยากาศมีชีวิตชีวา
ขึ้นหลังจากได้พักแล้ว ผมจึงบอกฮวังแซบยก

“ฮวังแซ สอนฉันตีกลองหน่อย”

“นาย? ก็ตีกลองได้นี่”

“ตีไม่เก่งเท่าไหร่นะ”

ฮวังแซบยกอยู่ในวงดนตรีมาตั้งแต่มัธยมต้น ดังนั้น
เขาจึงรู้วิธีเล่นเครื่องดนตรีทุกชนิดที่ใช้ในวง

ฮันฮโยซอกพูดในขณะที่เขาลุกขึ้น

“ผมด้วยครับ”

“พี่ ผมด้วย!”

เมื่อเมมเบอร์ทุกคนลุกขึ้นและไปยังห้องซ้อมที่มีกลอง
ตั้งอยู่ พี่ๆ จากทีมออกแบบท่าเต้นก็มองมาที่เราอย่างแปลกๆ
แล้วพูดว่า

“พวกเขายังเด็กอยู่นี่เนอะ”

“พวกเราก้ยังไม่แก่เหมือนกัน แค่พวกเขายังเด็กเกิน...”

พวกเราปล่อยทีมออกแบบท่าเต้นไว้ข้างหลังแล้วรีบวิ่งเข้าไปในห้องซ้อม เมื่อฮวังแซบยกนั่งลงตรงหน้ากลอง ซินจีจุนและมินจีโฮก็หยิบกีตาร์ขึ้นมา ขณะที่ผมส่งไมโครโฟนให้กับพัคซอนแจและฮันฮโยชอก อันจวอนก็พูดกับผมว่า

“เฮวอน นอกจากคีย์บอร์ด ฉันก็เล่นอะไรไม่เป็นแล้วนะ”

“ฉันเรียนเบสมา”

“นายนี่มัน...อัจฉริยะจริงๆ”

ผมทิ้งอันจวอนที่พูดไร้สาระไว้ข้างหลัง จากนั้นก็เริ่มเล่นคอร์ด¹และแต่งเพลงง่ายๆ

ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น เมมเบอร์ก็มีพลังเปี่ยมล้นมากที่สุด เมื่อพวกเขาทำเพลง ตอนนั้นเองมินจีโฮก็พูดว่า

“มาไลฟ์สดกันเถอะ!”

“เฮ้ย ตอนนี้ดีสามแล้วนะ”

“ถึงอย่างนั้นก็ไลฟ์กันเถอะ! ผมอยากให้คุณแสงแดดเห็นเปิดไลฟ์สักแป๊บแล้วค่อยปิดก็ได้”

¹ Chord คือ ตัวโน้ตตั้งแต่สามเสียงขึ้นไปที่ถูกเล่นหรือกดพร้อมกัน

แม่เมมเบอร์ที่เหลือและทีมงานกังวลว่าการทำแบบนี้ตอน
ตีสามจะดีจริงหรือ แต่พวกเขาก็ตัดสินใจที่จะเปิดไลฟ์แค่คนเดียว
หลังจากที่ทีมงานปรับตำแหน่งกล้องสำหรับการถ่ายทอดสดแล้ว
มินจีโฮก็เริ่มไลฟ์ เขาเดินไปหน้ากล้องแล้วพูดว่า

“เห็นพวกเราไหมครับ กำลังเข้ามาดูไลฟ์ไหมครับ”

จากนั้นชินจิอุโนซึ่งกำลังเช็กจากโทรศัพท์มือถือของเขาอยู่
ก็พูดว่า

“เข้ามากันแล้ว”

ตอนนั้นอันจวอนก็พูดขึ้น

“ถ้าคิดดูดีๆ นี่เป็นครั้งแรกที่เราทำแบบนี้เลยไม่ใช่เหรอ
เปิดไลฟ์โดยไม่มีกำหนดการอะไรเลย”

“จริงด้วย”

พัคซอนแฉลองคิดตามแล้วพยักหน้าเห็นด้วย

มินจีโฮพูดขึ้นว่า

“คุณแสงแดด พวกเราเตรียมคัมแบ็กกันจนเหนื่อยมาก
ก็เลยมานั่งเล่นกันที่นี้นะครับ แต่วามันสนุกสุดๆ ไปเลย ผมก็เลย
เปิดไลฟ์เพราะอยากชวนคุณแสงแดดมาสนุกด้วยกันครับ”

เพราะงั้นเลยบอกให้เปิดไลฟ์สินะ...

ในที่สุดพวกเราก็เพิ่งเข้าใจ ยังไงก็ตาม ต่อให้มินจีโฮจะพูดจาไม่รู้เรื่องกับพวกเราแค่ไหน แต่กับแฟนคลับเขากลับพูดจาฉะฉานได้อย่างน่าประหลาด เขาเป็นคนที่ทำให้ทุกคนสงสัยว่าถ้าไม่ได้มาเป็นไอดอลแล้วจะไปทำอะไรได้

มินจีโฮหันกลับมามองแล้วถาม

“เล่นอะไรให้คุณแสงแดดฟังดีล่ะ อาจจะมีคุณแสงแดดที่ตื่นแต่เช้าก็ได้ งั้นลองเล่นอะไรสักอย่างที่ทำให้หลับตอดีกว่า...”

จากนั้นชินจีอุนก็หยิบกีตาร์ของมินจีโฮที่ยังไม่ได้ปรับสายขึ้นมาแล้วพูดว่า

“มาเล่นเพลงวันฟ้าใสกันเถอะ”

“โอ้ ดีเลย”

ฮวังแชบยอกเห็นด้วย และชินจีอุนก็ส่งกีตาร์มาให้ผม

“พี่ครับ ช่วยปรับอันนี้ให้หน่อย ผมหาจูนเนอร์²ไม่เจอ”

“อ้อ”

² เครื่องมือที่ใช้วัดและปรับระดับเสียงของเครื่องดนตรีให้ถูกต้อง

ขณะที่ผมกำลังถือกีตาร์และปรับเสียงอยู่นั้น ฮวังแซบยอกก็รีบบอกคอร์ดของเพลง *วันฟ้าใส* ให้เมมเบอร์ จากนั้นผมก็คืนกีตาร์ที่ปรับสายแล้วให้กับมินจีโฮ

พวกเราเริ่มเล่นเพลง *วันฟ้าใส* เวอร์ชันวงดนตรีทันที เสียงที่สดชื่นของพัคซอนแจและเสียงที่นุ่มนวลของฮันฮโยชอกถูกผสมผสานเข้ากับเครื่องดนตรี ทำให้บรรยากาศของเพลง *วันฟ้าใส* เปี่ยมไปด้วยความซาบซึ้งกว่าเวอร์ชันเดิม

เมมเบอร์ทุกคนต่างก็ยุ่งอยู่กับการเล่นดนตรีและร้องเพลง ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถอ่านคอมเมนต์ได้เลย แต่ทุกคนล้วนมีรอยยิ้มอยู่บนใบหน้า เพราะพวกเขารู้สึกตื่นเต้นกับสถานการณ์ในตอนนี้

สภาพจิตใจของผมตอนนี้ก็ถือว่าดีที่สุดเมื่ออยู่หน้ากล้อง แต่ดีที่ไม่ต้องฝืนตัวเองให้ผ่อนคลายความเครียด เพราะความรู้สึกตื่นตันมันเอ่อล้นขึ้นมาจนช่วยกลบความตึงเครียดไปหมด

“จบแล้ว!”

มินจีโฮพูดและจะวิ่งไปปิดไลฟ์ แต่แล้วเขาก็พูดว่า

“ขอโทษที่ปลุกคุณแสงแดดขึ้นมานะครับ ฝันดีครับ”

เมมเบอร์ทุกคนโบกมือลาและบอกฝันดี จากนั้นการไลฟ์ที่กินเวลาราวๆ สิบห้านาทีก็สิ้นสุดลง หลังจากเล่นดนตรีไปพักหนึ่ง เมมเบอร์ที่ตื่นตัวแล้วก็กลับไปห้องซ้อมเพื่อถ่ายวิดีโอทำเต๋นกันต่อ

- **เหนื่อยมากเพราะตื่นมากลางดึกแล้วต้องนอนต่อ...แต่ก็มีความสุขมาก...**

- นี่เด็กๆ ของเราเตรียมคัมแบ็กไป พักทำเพลงไป แล้วพอสนุกก็เลยรีบเปิดไลฟ์มาให้พวกเราคุณแสงแดดดูนั่นหรือ...?

- แล้วเพลงที่ร้องเมื่อกี้ก็เป็นเพลงสำหรับแฟนๆ...

- ร้องให้จินตาบวม...

- ไลฟ์ตอนตีสามเนี่ยนะ???? ในตอนที่ฉันหลับอยู่เนี่ยนะ????

- ไม่นะ คิกๆๆๆๆ สักคมคุณแสงแดดอยู่ยากเหมือนกันนะเนี่ย คิกๆๆๆๆ

โชคดีที่วิดีโอบันทึกการไลฟ์สดถูกอัปโหลดในตอนเช้า

ไลฟ์ความยาวสิบห้านาทีนี้ถูกตัดต่อและใส่คำบรรยายโดยแฟนๆ ทันที จากนั้นก็อัปโหลดไปยังยูทูบ วิดีโอนี้ไม่ได้เป็นประเด็นแค่ในหมู่แฟนๆ ของเพิร์ลไคลด์เท่านั้น แต่ยังรวมถึงคนอื่นๆ ด้วย

- ไอดอลชายไลฟ์สดร้องเพลงสำหรับแฟนคลับตอนตีสาม
- ไมลี คือใครจะมาไลฟ์สดตอนตีสาม อ้อ เพิร์ลไคลด์นี่เอง
- ไลฟ์ตอนตีสาม คิกๆๆ นี่ไม่ใช่ภาพลักษณ์ในรายการไอดอลที่คุณเลือกที่ฉันรู้จักเลย คิกๆๆ

↳ กำลังจะพูดเลย ปกติแล้วจะเป็นบรรยากาศที่เมมเบอร์คอยห้ามกันมากกว่า

- นี่มันบ้าไปแล้ว ไม่ได้ตื่นต้นแบบนี้มานานมากจริงๆ
- ดวงตาของเด็กๆ เป็นประกายตลอดสิบห้านาทีเลย
- พวกเขารักดนตรีและแฟนๆ ของพวกเขาจริงๆ...
- น่าทึ่งมากที่จองแฮวอนปรับสายโดยไม่ต้องใช้จูนเนอร์

↳ นี่มันโคตรเท่

↳ ปรับเร็วกว่าฉันใช้จูนเนอร์อีก ฮ่าๆ คนอะไรเก่งชะมัด...

↳ พิสูจน์ให้เห็นเทพด้วยการไลฟ์สด คิกๆๆ

↳ ถ้าฟังไฮไลต์เมดเลย์จะรู้เลยว่าเขาคืออัจฉริยะ
ตัวจริง

- ในรายการไอดอลที่คุณเลือก ฉันรู้ว่าพัคซอนแจ
กับฮวังแชบยอกเสียงดี แต่ฮันฮโยชอกก็เข้าชั้นเมนไวคอล
ด้วยเหรอเนีย เขาไม่ใช่เมนแดนซ์เหรอ

↳ พวกเขาเป็นเด็กที่มาจากรายการเซอร์ไววัล ก็เลย
มีพรสวรรค์กันทุกคน

↳ ฮันฮโยชอกสอบเข้าโรงเรียนศิลปะชื่อดังได้ใน
ปีที่ถ่ายทำรายการไอดอลที่คุณเลือก คิกๆๆ เขาเป็น
อัจฉริยะจริงๆ คิกๆๆ

↳ นี่มันเป็นไปได้ไง...

- แต่เพลงเพื่อแฟนคลับนี่ดีจริงๆ

↳ อ้อๆ ฉันไม่ใช่แฟนของเฟิร์สไลต์ แต่รู้สึกเหมือน
ได้รับการลอบประโลมไปด้วยเลย

↳ เพลงต้นฉบับฟังดูกินใจ แต่เวอร์ชันวงดนตรี
รู้สึกเหมือนวันฟ้าใส!!!!!!!!!!!!!! แบบตะโกน คิกๆๆ

↳ คิกๆๆๆๆ จริงๆ คิกๆๆ

↳ นี่คือเวอร์ชันของจีไฮไม่ใช่เธอ คิกๆๆๆ

- นี่เหมือนกับบอกแฟนๆ ว่า ‘พวกเรารักดนตรีและแฟนๆ มากขนาดไหน’ ส่วนสำหรับคนทั่วไปมันคือการประกาศว่า ‘พวกเราโคตรมีพรสวรรค์’ ชัดๆ เลย คิกๆ

ทั้งไฮไลต์เมดเลย์และวิดีโอไลฟ์ร้องเพลงสำหรับแฟนๆ
ที่อัปโหลดตามมาในอีกสามชั่วโมงให้หลัง ก็มีการพูดถึงเฟิร์สไลต์บนโซเชี่ยลมีเดียและเว็บบอร์ดต่างๆ มากขึ้นอย่างล้นหลามตลอดทั้งวัน

บรรยากาศในกองถ่ายรายการ ‘เดอะเธอร์ทีน’ ดูแปลกไปจากปกติเล็กน้อย บรรดาเด็กฝึกที่เคยตั้งใจใช้คำพูดหรือแสดงพฤติกรรมเพื่อให้ง่ายต่อการถูกตัดต่อเพื่อแย่งชิงแอร์โรว์ใหม่ซึ่งดูจูงใจจนเกินไป ทำให้คนดูจับสังเกตได้ กลับพากันเงิบกริบอย่างเห็นได้ชัดในวันนี้

ต่างจากครั้งไหนๆ พวกเขารวมตัวกันเป็นทีมเพื่อเตรียมตัวสำหรับภารกิจเท่านั้น และไม่มีฉากใดที่สามารถตัดต่อได้เลย

ทีมตัดต่อรวมถึงพีดีพี่ยกของชอกกำลังตกอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบาก

“ทำไมทุกคนถึงเจียบกันขนาดนี้”

“เดี๋ยวกู คงเห็นบรรยากาศในอินเทอร์เน็ตหลังจากที่
คุยโทรศัพท์กับจองแฮวอนนะละ”

พีดีพัคคยองซอกเหงื่อท่วมตัวเพราะเดี๋ยวกู ที่เข้าแข่งขัน
ในรายการจัดจ่อกับการกิจที่มอย่างจริงจังและปิดปากเจียบ
เพื่อหลีกเลี่ยงการทะเลาะที่ไม่จำเป็น แม้ว่าทุกสัปดาห์จะสำคัญ
แต่สัปดาห์นี้เรตติ้งกำลังสูงขึ้น จึงถือเป็นสัปดาห์ที่สำคัญยิ่งกว่า
ในการดึงดูดผู้ชม

การปรากฏตัวของจองแฮวอนดึงดูดความสนใจได้ตามคาด
แต่บรรยากาศของผู้เข้าแข่งขันเปลี่ยนไปทันทีหลังจากนั้น

ปัญหาคือผู้เข้าแข่งขันเข้าใจว่าประโยค ‘คุณก็ไม่อยาก
เป็นเหมือนผมใช่ไหมล่ะครับ’ หมายความว่า ‘คุณก็สามารถ
เป็นเหมือนผมได้’

อ่า ทำไมไอ้เดี๋ยวนั้นถึงพูดจาไร้สาระ...

พีดีพัคคยองซอกต้องการวิธีแก้ปัญห และยิ่งเร่งรีบ ผู้คน
ก็ยังใช้วิธีที่คุ้นเคย สิ่งที่น่าออกในตอนเร่งด่วนก็คือการปรากฏตัว
ของเฟอร์ลีไลต์ในรายการ ‘เดอะเธอร์ทีน’ และนักเขียนบทที่อายุ

น้อยที่สุดซึ่งติดต่อกับ TRV ให้เฟิร์สไลต์มาออกรายการก็ตอบกลับมาว่า

“เอ่อ...คุณพีดีคะ เขาบอกว่ามันเป็นสัปดาห์แรกของการคัมแบ็ก เลยน่าจะยากหน่อยนะคะ”

ตอนนั้นเองก็เกิดการปฏิเสธอย่างไม่คาดคิด

ก่อนหน้านี้ TRV อ่อนน้อมถ่อมตนระดับที่จะวิ่งมาเมื่อใดก็ตามที่พวกเขาเรียก จนกระทั่งเดือนที่ผ่านมา เมื่อดูจากท่าทีของพวกเขาที่เปลี่ยนไปอย่างกะทันหัน ดูเหมือนว่าพวกเขาจะเริ่มจะเห็นแววดารรุ่งพุ่งแรงของซิลปินในสังกัดแล้ว

ผู้บริหารของ VMC ซึ่งกำลังรอการกลับมาของรายการเซอร์ไววัลใหม่ ‘เดอะเธอร์ทีน’ ก็อยู่ที่กองถ่ายพอดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คิมจูซอล หัวหน้าฝ่ายคอนเทนต์เพลงซึ่งกำลังมองไปยังกองถ่ายด้วยสีหน้าตึงเครียดอย่างเห็นได้ชัด เขาเป็นคนที่รับมือยากที่สุดสำหรับพีดีพัคคยองซอก

หลังจากการถ่ายทำเสร็จสิ้น หัวหน้าฝ่ายคิมจูซอลและพีดีพัคคยองซอกก็ได้พูดคุยกัน มันเป็นเรื่องเกี่ยวกับอนาคตของเฟิร์สไลต์

รุ่งเช้าของวันคัมแบ็ก

พวกเราไปที่สถานีโทรทัศน์เพื่อทำการบันทึกเทปไว้ล่วงหน้า ตั้งแต่กิจกรรมโปรโมตเพลง ‘จุดไฟ’ จนถึงการเปิดตัวอัลบั้มเต็มนั้น ระยะเวลาเตรียมตัวสั้นมาก พวกเราทุกคนจึงนอนหลับจนกระทั่งถึงสถานีโทรทัศน์

เมื่อมาถึงลานจอดรถ อากาศในช่วงต้นเดือนกันยายนยังคงร้อนอยู่ ดูเหมือนว่าอากาศน่าจะจะเริ่มเย็นลงหลังฝนตกในสัปดาห์หน้า

สำหรับพวกเราที่มาพร้อมกับคอนเซปต์สดชื่น ถือว่าเป็นอากาศที่ค่อนข้างเอื้ออำนวย อย่างไรก็ตาม ผมเป็นคนที่ไม่ค่อยออกไม่มากอยู่แล้วก็เลยไม่เป็นอะไร แต่เมมเบอร์ที่เหงื่อออกเยอะต้องใช้เวลาแต่งหน้านานมากเพื่อให้เครื่องสำอางติดทน

ผมเปลี่ยนเสื้อผ้าเพื่อขึ้นซ้อมกับทุกคน เมมเบอร์ที่ขี้ร้อนจะสวมเสื้อแขนสั้นแล้วค่อยเพิ่มเลเยอร์³ เข้าไปตรงแขน ส่วนผมได้ใส่เสื้อแขนยาวสีขาวและกางเกงยีน

“ดูเท่กว่าเสื้อผ้าหลายเลเยอร์อีก”

³ เทคนิคการแต่งกายโดยนำเสื้อผ้าหลายชิ้นมาสวมทับซ้อนกันเป็นชั้นๆ เพื่อสร้างมิติให้การแต่งตัวดูมีสไตล์ น่าสนใจ

“นั่นสิ”

อันจวอนที่แต่งตัวดูอบอุ่นที่สุดในวันนี้เห็นด้วย เขาสวมเสื้อยืดสีขาวทับด้วยเสื้อคาร์ดิแกนแขนยาวสไตร์นักเรียนดีเด่น และเว้นกรอบเงินที่ไม่มีค่าสายตา

“นายคงร้อนแย่เลย”

เมื่อได้ยินที่ผมพูด อันจวอนก็มองไปที่เสื้อผ้าของเขา แล้วพูดว่า

“เขาบอกว่าลुकเนิร์ต⁴”

“นี่อะนะ? ก็แค่ผู้ชายหล่อๆ ที่ใส่แว่น”

ทีมงานผู้หญิงที่นั่งข้างๆ กล่าวขึ้นหลังจากได้ยินที่ผมพูด

“เฮวอน พูดให้ถูก นั่นแหละลुकเนิร์ต”

“ก็ใช่ไง! ผู้ชายหล่อๆ ใส่แว่น!”

“...หือ?”

ผมได้เรียนรู้สิ่งใหม่

อย่างไรก็ตาม สไตร์ลิสต์ของเฟิร์สไลต์อย่างอียะยองไม่ชอบเสื้อมัดย้อมและเสื้อฮาวายที่เข้ากันกับไอดอลชายในช่วงหน้าร้อน

⁴ เนิร์ต หมายถึง คนที่หมกมุ่นกับบางอย่าง แต่ที่คนทั่วไปเข้าใจกันจะหมายถึง เด็กที่ตั้งใจเรียนเรียนเก่ง ใส่แว่นหนา

และอันที่จริงเธอไม่ชอบเสื้อผ้าฤดูร้อนตั้งแต่แรกอยู่แล้ว ดังนั้น
เสื้อผ้าของพวกเราจึงใกล้เคียงกับช่วงต้นฤดูใบไม้ร่วงมากกว่า
มินจิโฮที่ขี้อ้อนก็ใส่เสื้อแขนงูเหมือนกัน แต่ก็มีผ้าพันคอ
พันไว้ด้วย

เมมเบอร์ทุกคนต่างก็ลำบาก แต่เนื่องจากแฟนๆ ชอบ
พวกเขาจึงค่อนข้างพอใจและยอมรับชุดเหล่านั้น

ถึงอย่างนั้นก็เถอะ พอผมส่งกระจก ผมสีน้ำตาลอ่อนและ
เสื้อเชิ้ตสีขาวของผมมันค่อนข้าง...

“...มันดูธรรมดาไปไหมครับ”

เมื่อถามช่างผม เธอก็ทำหน้าเครียดแล้วตอบอย่างจริงจัง

“นายจะเอาอย่างไรเนี่ย พอพอกสีผมให้ก็บอกดูแรงไป
ไม่ชอบ แล้วตอนนี้มาบอกว่ามันดูธรรมดาอีก นายหล่อแล้ว
นี่มองกระจกบานเดียวกับฉันหรือเปล่าเนี่ย”

“ไม่สิ...”

ก่อนที่จะผมจะพูดอะไร ทีมงานที่นั่งข้างๆ ก็พูดขึ้น

“เฮวอนจะทำตัวน่ารักตลอดเลยเวลาที่ตัวเองเสียเปรียบนะ”

“อะไรคือเฉพาะตอนเสียเปรียบ ผมก็ทำตัวน่ารักตอนตัวเอง
ได้เปรียบด้วยนะ แต่พี่ๆ ไม่รู้สึกเองต่างหาก”

“ไปเล่นตรงนั้นซะ”

ผมหัวเราะและแกลังทำเป็นโดนผลัก แม้จะพูดจาเย็นชาแบบนั้น แต่ก่อนขึ้นเวที เธอก็ยังจัดทรงผมที่อีกไม่นานจะต้องยุ่งไม่เป็นทรงให้อยู่ดี

เมื่อขึ้นไปบนเวทีก็พบว่าจอภาพบนพื้นกำลังฉายภาพคลื่นที่ซัดสาดไปมา

“โอ้ สวยจัง”

มันเป็นเวทีที่ทำให้ความรู้สึกว่าผมเงินสร้างแบบจัดเต็มสุดๆ ถึงทางสถานีโทรทัศน์จะช่วยใส่ใจเรื่องราวละเอียดให้บ้าง แต่ดูท่าแล้วทาง TRV เองก็น่าจะควักกระเป๋าจ่ายไปไม่น้อยเลยเหมือนกัน

ขณะที่ผมยืนมองพื้นอยู่ อันจวอนก็เดินเข้ามาถาม

“แฮวอน โอเคไหม”

“หือ? โอเคสิ ทำไม”

สงสัยคงเป็นเพราะผมก้มมองพื้นแทนที่จะเป็นแฟนๆ

“ฉันมองพื้นเพราะมันน่าสนใจต่างหาก”

“อืม”

ผมเงยหน้าขึ้นแล้วหันหน้าไปทางแฟนๆ รู้สึกดีใจที่ได้เจอ
คุณแสงแดดในรอบสามเดือน ผมแตะแขนของฮวังแชบยอก
ที่ทำท่าที่ไม่สนใจ

“นี่เป็นการอัดรายการล่วงหน้าครั้งแรก นายพุตกัททายลิ”

“อ้อ”

ถ้าผมไม่บอกก็คงรองจนกว่าผมจะเป็นคนทำ คนเก็บตัว
สุดๆ แบบนี้คิดที่จะอยู่ในวงดนตรีและเป็นไอดอลได้อย่างไร

หลังจากเริ่มทักทายด้วยคำกล่าวของฮวังแชบยอก พวกเรา
ก็ใช้เวลาพูดคุยสั้นๆ กับคุณแสงแดดต่อจนกว่าการถ่ายทำ
จะเริ่มขึ้น ตอนนั้นพัคซอนแจก็ถามขึ้น

“ถึงจะยังเข้าอยู่ แต่ก็ร้อนใช่ไหมครับ”

“ซอนแจ ร้อนมาก!”

“ซอนแจ วันนี้หล่อมาก”

เมื่อดูจากปฏิกิริยาของแฟนๆ ดูเหมือนว่าทุกคนจะชอบ
การแต่งตัวในวันนี้ ค่อยยังชั่วหน่อย

“แฮวอน!”

ผมได้ยินใครบางคนเรียกก็เลยหันไปมอง เธอเป็นแฟนคลับคนเดียวที่ถือแท่งไฟซึ่งติดชื่อผมในระหว่างการโปรโมต ‘จุดไฟ’ คราวก่อน

ผมเดินไปนั่งยองๆ แล้วถาม

“อันนี้บริษัททำออกมาให้แล้วหรือครับ”

ผมจำเธอได้เพราะตอนนั้นมีแฟนคลับของผมแค่คนเดียว และคุณแสงแดดคนนี้ก็ตกใจ

“อะ อ้อ ทำให้แล้ว...”

“ค่อยยังชั่ว ผมไปอ้อนวอนให้บริษัททำของผมด้วยเหมือนกันนะครับ”

ผมไม่ได้พูดอะไรตลกๆ เป็นพิเศษเลย แต่แฟนๆ ที่อยู่แถวนั้นก็หัวเราะออกมา ผมเลยหัวเราะตามไปด้วย เนื่องจากอยู่ในช่วงเช็คเสียงจึงคุยกับแฟนๆ ไม่ค่อยรู้เรื่อง ผมจึงแก้มือประคบกันเป็นท่าหลับแล้วถามว่า ‘ง่วงไหมครับ’ แฟนๆ ก็ส่ายหน้าไปมาพร้อมกัน และนั่นน่ารักมากจนผมหัวเราะออกมา

ความเครียดคลี่คลายลงแล้ว

เวลาบ่ายโมง

มิวสิกวิดีโอเพลง ‘รอคอยแค่เพียงยามเช้า’ (Q&A) ออกมาพร้อมๆ กับการปล่อยเพลงลงสตรีมมิง และทันทีที่รายการเพลงจบลง มิวสิกวิดีโอก็ขึ้นชาร์ตเรียลไทม์อันดับที่ 72

- อะไรนะ อันดับ 72? จริงเหรือ

- บ้าไปแล้ว T T T T T

- ไปกันต่อ คุณแสงแดด!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

- หยุดอยู่ที่อันดับ 70...?

- หือ...? ทำไมติดล่ะ...

- อะไรเนีย ปกติเป็นแบบนี้เหรือ ชาร์ตเพลงไม่ใช่อะไรที่ผ่านไปเฉยๆ เหมือนเงินเดือนเหรือ...

- เพิร์สโลดัดติดชาร์ตเพลงเรียลไทม์อันดับที่ 70 แล้วนะ

- ดูเหมือนว่าจะมีแฟนคลับในประเทศเยอะนะ ชนลุกๆ

- แต่ก่อนอื่นเลย เลือกเพลงไตเติ้ลได้ดีจริงๆ

↳ เมื่อก็ดูรายการเพลงแล้ว ทั้งเวทีและเนื้อเพลงก็โคตรน่ารักเลย คึกๆๆๆๆ

↳ ฉันไม่เชื่อเลยว่าอันจวอนจะเขียนเพลง
แบบนี้ คิกๆๆๆ

↳ นั่นนะสิ คิกๆๆๆ เมื่อก่อน
เคยคิดว่าอันจวอนก็หล่อตินะ แต่ถ้า
ในฐานะไอดอลคือยังนึกภาพไม่ออก
แต่ตอนนี้ความคิดนั้นสลายหายไปแล้ว
คิกๆๆๆ

↳ ด้วยหน้าตาแบบนั้น เนื้อเพลง
เนิร์ดๆ แบบนั้น...เฮ้อ อันจวอนใจร้าย
จริงๆ...

- เวทีนี้บ้าไปแล้ว สดชื่นตึงตังสุดๆ ไปเลย

↳ ดูแล้วรู้สึกดีมากจริงๆ ถึงฉันจะไม่ใช่แฟนคลับ
ก็เถอะ

↳ พอดูเวทีนี้แล้วบอกได้เลยว่าเฟิร์สไลต์ยังเด็ก
อยู่เลย คิกๆๆๆ

↳ ได้ดูเพลงประกอบด้วยไหม น่ารักมาก TT TT

TT TT TT

- ถ้าแฟนฯ ดันให้ติดท็อป 100 ขึ้นมา คนฟังน่าจะเพิ่มขึ้นนะ

↳ เพลงไตเติลนี้ใครแต่งอะ

↳ ↳ ไอดอลที่คุณเกลียด + อันจวอน แต่ง

↳ ↳ นี่มัน... พวกที่คอมเมนต์แบบนี้

ไม่รู้ตัวหรือว่ากำลังเมนต์ดำคนอื่นเขาอยู่

↳ ↳ นั่นสิ ฮ่าๆ

ตั้งแต่หลังคัมแบ็กมา ผมรู้สึกเหมือนถูกตารางงานลากไปรอบๆ และทำกิจกรรมโปรโมตอย่างต่อเนื่อง ผมไม่มีสติ และที่ไม่มีสติยิ่งกว่าคือบริษัท

บรรยากาศในบริษัทดูแปลกพิกล จะบอกว่าดีก็พูดได้ ไม่เต็มปาก แต่มันให้ความรู้สึกเหมือนบรรยากาศที่ดูรื่นเริง หว่กลับเจียบเหงาอย่างบอกไม่ถูก

ฮันฮโยซอกที่ชอบเช็คอันดับชาร์ตเพลงและยอดขายอัลบั้ม ทุกวันอย่างละเอียดนั้นได้อธิบายเหตุผลว่า ตอนที่พวกเรามาถึงสถานที่แจกลายเซ็นแฟนไซน์ครั้งแรกในวันเสาร์ ฮันฮโยซอกได้ถามพนักงาน TRV

“การจัดส่งอัลบั้มเรียบร้อยดีไหมครับ คุณแสงแดดกังวลกันอยู่”

“คะ? เอ่อ...”

ในขณะที่พนักงานตอบไม่ถูก มินจีโฮที่กำลังแต่งหน้าอยู่ก็พูดขึ้น

“เห็นคุณแสงแดดบอกว่าไม่มีเลขพัสดุนะครับ ทำไมเลขพัสดุถึงไม่ขึ้นล่ะครับ”

จากนั้นชินจีฮุนที่ดูโทรศัพท์มือถือก็ตอบอย่างไม่ใส่ใจ

“ก็เพราะยอดการจัดส่งไม่โอเคนะสิ”

“ฮะ? ได้เหรอครับ”

“คงมีปัญหากับยอดขายอัลบั้มวันแรกละมัง”

บรรยายกาศก็เงียบลงหลังจากที่ชินจีฮุนพูดจบ ผมจึงพูดขึ้นมาอย่างช่วยไม่ได้

“นี่คือหลักฐานว่าพวกนายทำได้ดีในครั้งนี้อย่างมากล่ะ... ถึงจะรู้สึกผิดกับคุณแสงแดดนิดหน่อยก็เถอะ แต่ยอดขายอัลบั้มรวมมันสำคัญกว่ายอดขายอัลบั้มแรกอีก”

เมื่อผมแก้ตัวแทน สีหน้าของพนักงานก็สดใสขึ้น ในขณะที่พัคซอนแจบ่นพึมพำด้วยสีหน้าไม่พอใจ

“พี่คนนั้นนะ เวลาพูดเรื่องแบบนี้ที่ไรชอบใช้คำว่า ‘พวกนาย’ ทุกทีเลย ฟังดูเหมือนเป็นเรื่องของคนอื่นเลยว่ะไหม”

ไอ้ะ

เมื่อผมชะงักไป ฮันฮโยชอกก็พูดขึ้นข้างๆ

“กำลังจะพูดเลย”

“ฉันเสียความรู้สึกมากอะ”

“ใช่ น้อยใจมากเลย”

“คือตัวเองเป็นที่มงานหรือ”

“แต่อย่างน้อยก็เต็มคำว่าพี่ให้เขาหน่อยเถอะ”

“ตอนนี้ไม่ได้หรอก เพราะฉันกำลังเสียความรู้สึกอยู่”

“ก็จริงของนาย”

ระหว่างที่ทั้งสองคุยกันราวกับกำลังต่อมุกตลกกันอยู่ คนอื่นก็เริ่มหลุดหัวเราะออกมา บรรยากาศจริงจังระหว่างพนักงานและเมมเบอร์ก็ผ่อนคลายลงเล็กน้อย

ถือเป็นเรื่องดีอย่างแน่นอนที่บรรยากาศของยอดชายในสัปดาห์แรกดีกว่าที่คาดไว้มาก พนักงานคนหนึ่งพูดกับผมว่า

“ขอบคุณที่อธิบายแทนนะคะ คุณแฮวอน”

“ยอดชายสัปดาห์แรกคงทำอะไรไม่ได้แล้ว...อย่างนี้ฮอลล์แสดงคอนเสิร์ตจะพอหรือเปล่าครับ”

“อ่า...เดี๋ยวจะเช็กดูอีกครั้งนะคะ”